

עת"א 39959/06/22 - אלי אברהם נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 39959-06-22 אברהם(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עותר	אלי אברהם (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני עתירה שעניינה השבת העותר לבית סוהר "חרמון" ממנו הועבר לאחרונה, על פי החלטת המשיבים.

לטענת העותר, המרצה עונש מאסר בגין עבירות מרמה, החל בטיפול באופן פרטי עוד טרם כניסתו לבית הסוהר ושובץ לבית סוהר "חרמון" לצורך המשך טיפול. מסיבה שאינה ברורה לו, נדרש לעבור טיפול בהתמכרויות, חרף טענתו כי אינו סובל מהתמכרות וכי העבירות הרלוונטיות לכך בוצעו לפני שנים רבות. העותר סירב לטיפול בהתמכרויות שכן סבר כי הדבר יסיג אותו לאחור, מן השלב הטיפולי אליו הגיע במסגרת הטיפול הפרטי מחוץ לבית הסוהר, העדיף להישאר באגף ואף ויתר על מחלקת שיקום ובלבד שישאר ב"חרמון" ולא ייקטע הרצף הטיפולי.

בתגובה, הודיעו לו המשיבים כי הוא מועבר לבית סוהר "כרמל".

אשר לטענה כי מידע מודיעיני שימש אף הוא בסיס להחלטה, טענה ב"כ העותר כי לעותר לא נמסר מהו אותו מידע אשר נטען כי הוביל להעברתו וכי במהלך השנים האחרונות לעותר אין קשר לעולם העברייני. לטענתה, אותו מידע אשר נטען כי חייב את העברת העותר מבית סוהר "חרמון", נולד רק על מנת להצדיק את העברתו בגין חוסר שיתוף הפעולה מצידו ביחס לטיפול בו. ב"כ העותר שבה וטענה כי העותר אינו סובל מבעייה כלשהי בתחום ההתמכרויות ועל כן אין כל צורך ואין הצדקה לחייבו בטיפול כזה. לתמיכה בטענתה זו, הגישה מסמכים שנערכו על ידי עו"ס אשר טיפלה באופן פרטי בעותר טרם כניסתו לבית הסוהר והפנתה לכך שאין שם זכר לבעיית התמכרות. היא הוסיפה וטענה כי טיפול בהתמכרויות יעכב את העותר ויגביל אותו בכל הנוגע להמשך הטיפול ביחס למועד שבו יגיע לעמוד בפני ועדת השחרורים. העותר ביקש להשיבו לבית סוהר "חרמון" ולשלב בטיפול במרמה.

2. המשיבים טענו כי העותר הופנה מלכתחילה לבית סוהר "חרמון" לאחר שבפני ועדת מיון הביע נכונות לשילוב בטיפול בהתמכרויות וגם בטיפול במרמה. מאחר שלא שיתף פעולה וסירב לטיפול בהתמכרויות, התבקש להעבירו מבית סוהר "חרמון" אשר מיועד לטיפול. ימים ספורים לאחר מכן, התקבל מידע מודיעיני שלילי בעל מהימנות גבוהה שבעטיו נדרשה העברתו התכופה. ב"כ המשיבים הדגישה כי בהתאם לפקודות ולנהלים, יוכל העותר לבקש העברה בחלוף 3 חודשים מ המועד שבו הועבר לאחרונה וככל שיסכים לטיפול אשר נקבע כי מתאים לו, ישקלו המשיבים את החזרתו, כמובן, בכפוף להוראות הפקודה ולכך שימצא לו מקום בבית הסוהר ובהעדר מניעה אחרת. המשיבים גם ציינו כי העותר יזכה לטיפול גם בבית סוהר "כרמל", אליו הועבר, ככל שיביע רצון לכך.

3. שמעתי את טענות הצדדים ועיינתי במסמכים השונים שהוצגו בפניי.

גורמי הטיפול בבית הסוהר מצאו כי העותר זקוק לטיפול בהתמכרויות, על רקע התנהלותו בעבר אשר, כפי שעולה מן הכתובים, לא טופלה מעולם. חרף טענות העותר, לא מצאתי פגם בקביעה מקצועית זו ואין במכתביה של העו"ס אשר טיפלה בעותר באופן פרטי כדי לשנות. מהמסמכים אשר הוצגו, לא ניתן ללמוד על תוכן מפגשי הטיפול שכן לא הוצג תיעוד מפורט כלשהו, אלא מכתב קצר וחווה דעת בת עמוד אחד המסכמת את הטיפול ואינה יורדת לפרטי התכנים שעלו בו.

משעה שהעותר סירב לטיפול אשר יועד לו, איני מוצאת דופי בהחלטה על העברתו לבית סוהר אחר. לכך יש להוסיף את המידע המודיעיני, אשר בניגוד לטענת העותר, לא התרשמתי כי "נולד" לצורך הצדקת העברתו מבית הסוהר. התרשמתי כי המדובר במידע אשר חייב, אכן, כפי שטענו המשיבים, את העברתו הדחופה של העותר.

בחינת התנהלות המשיבים בעניינו של העותר היא סבירה ואין מקום להתערבות בה.

בפני העותר עומדת האפשרות אשר הוצגה על ידי המשיבים, להגיש בקשה לעבור בחזרה לבית סוהר "חרמון" זאת בהנחה שיסכים לטיפול שהוצע לו ובקשתו תיבחן על ידי המשיבים, בהתאם לנסיבות.

העתירה נדחת.

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים ולעותר בעצמו.

ניתן היום, י"ג תמוז תשפ"ב, 12 יולי 2022, בהעדר הצדדים.